

CZERWONYM TRAMWAJEM DO PRZYSTANKU NIEPODLEGŁOŚĆ

spotkanie z autorem: 10 listopada 2016 (czwartek), godz. 14.15

*BYĆ ZWYCIĘŻONYM I NIE ULEC TO ZWYCIĘSTWO, ZWYCIĘŻYĆ I SPOCZAĆ NA
LAURACH TO KLĘSKA.*

Józef Klemens Piłsudski „Ziuk”

„12 maja 2015 roku minęło 80 lat od śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego – syna Ziemi Wileńskiej i Żmudzkiej oraz wielkiego patrioty Polski. Jego serce przestało bić dokładnie w 9. rocznicę przewrotu majowego. Marszałek był kluczową postacią odzyskanej wolności II Rzeczypospolitej oraz architektem ładu politycznego w Europie Środkowo-Wschodniej po traktacie wersalskim. W odrodzonej po 117 latach zaborów Polsce pełnił najważniejsze funkcje państwowe: Naczelnika Państwa, Marszałka Polski oraz Premiera II RP. Jako wódz sił zbrojnych i polityk musiał zmierzyć się w kraju z liczną opozycją ugrupowań narodowych, w tym największej – Narodowej Demokracji tzw. endecji. Wobec tylu oponentów pozostawał przez całe życie wierny wielokulturowości I RP, rodzinnej tradycji niepodległościowej wybudowanej na powstaniach listopadowym i styczniowym oraz był zwolennikiem federacji z krajami powstałymi po państwie Jagiellonów. Był też niezmiernie oddany swej rodzinnej wileńskiej ziemi, gdzie zgodnie z testamentem Marszałka spoczęło Jego dumne serce u stóp ukochanej Matki. To właśnie Mauzoleum Matki i Serca Syna na wileńskiej Rossie jest jednym z najważniejszych miejsc polskiego dziedzictwa dla Polaków z Litwy i Macierzy. Jest ono regularnie bezczeszczone przez wandalów i politycznych awanturników, co sprawia, że postać Marszałka, a przede wszystkim zajęcie Wilna przez jego podkomendnego, gen. Żeligowskiego w 1920 roku jest wciąż kwestią sporną w stosunkach Orła i Pogoni w XXI wieku. Marszałek, po niespełna pięćdziesięciu latach nieobecności w PRL-owskiej rzeczywistości, powrócił do świadomości historycznej Polaków, znów stał się patronem szkół, ulic i placów polskich miast. Pamiętajmy, że Wolność, którą otrzymaliśmy w spuściźnie po Nim, nie musi być nam dana, co pokazały nasze dzieje, raz na zawsze. Pamiętajmy również o Wilniukach i Polakach pozostałych na dalekich kresach dawnej Jagiellońskiej Ojczyzny, a także o naszych rodakach rozsianych po całym świecie”.

Piotr Wdowiak

Piotr Wdowiak. Łódzianin, rocznik 1970. W 1996 r. ukończył filologię rosyjską i sowietologię na Uniwersytecie Łódzkim. W latach 1997-1998 odbył podyplomowe studia wschodnioznawcze na uniwersytecie w Bielefeld. W latach 2008-2012 pracował jako konsul,

a następnie I sekretarz w Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie.

Publikował m.in. w „Polityce”, „Tygodniku Powszechnym”, „Przeglądzie Prawosławnym”, a także w „Dialog-Pheniben” – kwartalniku społeczności romskiej w Polsce. Jego debiutancka publikacja to „Ikony Rosji”, stanowiąca zbiór opowieści o dzisiejszej Rosji i jej mieszkańcach, wydana w 2008 roku.

Zajmując się historią i współczesnością Rosji, podróżując po krajach postradzieckich, Piotr Wdowiak odkrył dla swych naukowych peregrynacji w czasie i przestrzeni nowy obszar – jakże magiczne dla nas dzisiaj tereny byłego Wielkiego Księstwa Litewskiego. Efektem tych zainteresowań jest książka „Bezdrożami Litwy i Inflant. 17 spotkań z Wilniukami”, wydana w 2013 roku, a jej prezentacji towarzyszyła wystawa – również autorstwa Piotra Wdowiaka – „Śladami wspólnej historii Orła, Gryfa i Pogoni”, którą gościliśmy w ŁDK w maju 2016 roku.

W 2015 roku Piotr Wdowiak wydał zbiór esejów dotyczących krajów bałtyckich i Ukrainy „Bałtycka Droga i Żywy Łańcuch Lwów-Kijów”. Obecnie pracuje nad dziejami polsko-litewskich rodów ziemiańskich byłego Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Wystawa czynna od wtorku do soboty w godz. 14-18 do dnia 12 listopada 2016

Wernisaż - wstęp wolny

Bilety 2 zł (środa - wstęp bezpłatny)